

BANKA ARACILIĞIYLA ÖDENEN FATURANIN SAHTE OLDUĞU İDDİASININ İSPAT YÜKÜ İDAREDEDİR

Danıştay 4. Daire 30.06.2009 gün, 2008/2274 E., 2009/3773 K. sayılı kararı ile ödemeleri banka aracılığıyla yapılan faturaların sahteliğinden söz edilemeyeceği, aksi bir durumuna iddia edilmesi halinde ispat külfetinin iddia edene düşeceğine hükmetti.

Vergi Usul Kanunu'nun 3 üncü maddesinin (B) bendinde, vergilemede vergiyi doğuran olay ve bu olaya ilişkin muamelelerin gerçek mahiyetinin esas olduğu, gerçek mahiyetin yemin hariç her türlü delil ile ispatlanabileceği, olayın özelliğine göre mutad olmayan bir durumun iddia edilmiş olması halinde ispat külfetinin bunu iddia edene düşeceği belirtilmiştir. İşlemleri incelenen davacı adına, davaya konu faturaların sahte olduğu ileri sürülerek katma değer vergisi indirimlerinin reddi suretiyle re'sen cezalı katma değer vergisi tarhiyatı yapıldığı, tarhiyata karşı açılan davayı Mahkemenin, faturaları veren mükellefler hakkında düzenlenen raporlardaki tespitlerden hareketle faturaların sahte olduğu sonucuna ulaşarak kısmen reddettiği anlaşılmıştır. Temyiz aşamasında dava dosyasına eklenen ve ödemelerin muhtelif bankalara ait çeklerle yapıldığını gösterir banka bireysel müşteri hesap hareketlerine ilişkin dökümler ile davacının kaçakçılık suçundan yargılandığı Asliye Ceza Mahkemesince yaptırılan bilirkişi raporunun incelenmesinde ödemelerin önemli bir kısmının bankalar aracılığıyla yapıldığı tespit edildiğinden, davacının davaya konu faturaları gerçekten adı geçen kişilerden aldığı sonucuna ulaşılmış olup, bu tespitin aksini gösterir bir hususun davalı İdarece ispat edilmesi gerektiğinden ve ispat yükü kendisinde olan İdarenin bu yönde bir kanıt sunmamasından ötürü Mahkemece tarhiyatın kaldırılması kararı verilmesi gerekirken aksi yönde karar verilmesinde hukuka uyarlık olmadığına karar verdi.